



נציבות תלונות הציבור על שופטים

לשכת הנציב אליעזר גולדברג
שופט בית המשפט העליון (בדימוס)

יב/ ניסן, תשע"ב
3 אפריל, 2012
מספרנו: 207/12/שלוס חל אביב
אישי-סודי-למכותב בלבד

המתלוננים: ה"ה אריה שוורץ ומוטי וודגה

הנילונה: כב' השופטת ריבה ניב מבית משפט השלוס בתל אביב
בתיק א 39893-01-10

בעניין: תלונה שהתקבלה בלשכתנו ביום 18.3.12

החלטה

1. המתלוננים הינם התובעים בתיק הנ"ל, שנדון בפני כב' השופטת ריבה ניב, מבית משפט השלוס בתל אביב.

טרם מועד ההוכחות הגישו התובעים מספר בקשות אשר לזימון עדים, ולאחר שהנתבעים הגיבו לבקשות נתנה בהן כב' השופטת החלטות.

לאחר שנסתיימה שמיעת עדויות ההגנה הגישו המתלוננים בקשה חדשה (להלן: הבקשה), שעניינה זימון עדי הזמה שבשמותיהם נקבו, ומתן צו לקבלת פלטי שיחות ואיכוני טלפונים סלולאריים. הנתבעים הגיבו לבקשה ביום 29.6.11 והתנגדו לה. אשר למרכיב עדי ההזמה טענו הנתבעים בתגובתם, כי בדיון שהתקיים ביום 2.6.11 כבר נעזרה כב' השופטת לבקשה לזמן עדים נוספים ולכן הבקשה הינה מיותרת. כמו כן הביעו התנגדות לזימונו לעדות של מר רונן יערי, ששמו מופיע ברשימה שבבקשה. אשר למתן הצו ציינו הנתבעים, כי המתלוננים היו יכולים לפנות בעצמם לחברת הסלולר טרם מתן תצהירי העדות הראשית וכי ממילא הנתונים אינם מהווים ראיה לאמיתות תוכנם. עוד הוסיפו, כי יהא על המתלוננים להוכיח כי הנתונים מהווים "רשומה מוסדית" וכי מתקיימים בעניינם כל התנאים המצטברים הנדרשים לכך כדין, דבר שיצריך זימון עדים נוספים של חברת הסלולר כדי שיעידו על דרך עריכת והפקת הנתונים.

עוד באותו יום נתנה כב' השופטת החלטה הדוחה את הבקשה. בהחלטתה קבעה: "הנני מקבלת את עמדת המשיבים [הנתבעים] מנימוקיהם. כבר היתרתי את זימונם של עדי הזמה,

ולצורך כך הנני מפנה לפרוטוקול הדיון. אין מקום לזימונים נוספים ובודאי שאין מקום להפליג למחוזות החקירות המשטרתיות לצורך צווי מעקב אחר שיחות סלולריות. הבקשה נדחית".

המתלוננים הגישו "בקשה לביטול החלטה מיום 29.6.11", וציינו בה, כי כב' השופטת החליטה בבקשה מבלי שתינתן להם אפשרות להשיב לתגובת הנתבעים, כאמור בתקנה 241 (ג) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984 (להלן: התקנות). בבקשה היפנו, בין היתר, לדין וחשבון השנתי של הנציבות לשנת 2007, בו נסקרו, בין היתר, תלונות שהוגשו בעניין זה. בבקשה לא שטחו המתלוננים את עמדתם לגופה אשר לטענות הנתבעים בתגובתם מיום 29.6.11, זולת התייחסות לעניינו של מר רונן יערי, בציינם כי מדובר ב"רק דוגמא קטנה" המובאת על ידם "לשם ההמחשה".

ביום 5.7.11 דחתה כב' השופטת את החלטה, בקובעה: "לאחר שעיינתי בנימוקי הבקשה, לא מצאתי לנכון לשנות מהחלטתי הקודמת".

2. בתלונתם לנציבות הלינו המתלוננים על שכב' השופטת לא איפשרה להם להשיב לתגובת הנתבעים טרם מתן החלטתה ביום 29.6.11 ואף דחתה את בקשתם לביטול החלטתה. לדבריהם, לו היתה כב' השופטת מאפשרת להם לממש את זכותם שבדין להשיב לתגובת הנתבעים, יתכן שהיתה משנה את דעתה ומאפשרת להם להציג בפני בית המשפט "עדויות משמעותיות מאוד אשר היה חשוב לנו להציגן".

3. ביקשנו מכב' השופטת להגיב לתלונה. בתגובתה ציינה, כי המתלוננים לא ציינו בתלונה את "הבקשות, התגובות והחלטות שניתנו קודם להגשת בקשה זו (ולאחריה) בקשה לרשימה האינסופית והלא רלוונטית של העדים שביקשו לזמן". אם זימון עדי ההזמה ומתן הצו היה כה חיוני להם, יכולים היו הם להשיג על החלטתה בבקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי. עוד ציינה: "מובטחני, כי לו היו הנתבעים מתבקשים להגיב, היו מפנים לתגובות הרבות שהגישו בנושא זימון העדים".

4. התלונה כי נמנעה מבעל דין זכותו שבדין להישמע טרם מתן החלטה בעניינו, הינה בגדר תלונה על "דרך ניהול המשפט", שבסמכות הנציב לברר.


5. ברע"א 5802/08 חיים נתנאל ואח' נ' SPECIAL METALS WIGGIN LIMITED, (תק-על 2008 (3) 40), דן כב' השופט א' רובינשטיין בהוראת תקנה 241(ג) לתקנות, לפיה "המבקש רשאי להשיב לתשובת המשיב בתוך עשרה ימים או בתוך מועד אחר שקבע בית המשפט או הרשם". לדבריו, "תקנה זו מעניקה למשיב לבקשה זכות דיונית להשיג תשובה לבית המשפט, ולמבקש את הזכות הדיונית להגיב לתשובה זו בפני בית משפט זה הובאו מספר

מקרים בהם החלטות שניתנו בטרם עת פגעו באחת מזכויות המתדיינים לפני תקנה 241, ולא אחת בוטלו ההחלטות שניתנו שלא כדין, והותר למתדיין שזכויותיו נפגעו להגיש לבית המשפט את כתבי בית הדין מטעמו בטרם תינתן החלטה נוספת ... בכך הדגיש בית המשפט את חשיבותה של זכות הטיעון המוענקת לצדדים על פי הוראות התקנה ... ראוי שכתבי המשפט, הפועלים בעומס, יתנו אל לבם תקנה חשובה זו בטיפולם בבקשות".

6. אף לגופם של דברים, לא מצאתי כי בקשת המתלוננים ליתן צו לקבלת פלטי שיחות ואיכוני טלפונים סלולאריים הועלתה על ידם בבקשות קודמות, וודאי שנוכח הטיעון המשפטי שהעלו הנתבעים בעניין זה היה מקום ליתן למתלוננים, על פי זכותם שבדין, להשיב לכך טרם שתינתן החלטה.

7. אין לומר בעניינינו כי הגשת הבקשה לביטול ההחלטה מיום 29.6.11 וההחלטה בה הינן בבחינת שמיעה מאוחרת, המרפאה את הפגם, בשים לב לכך שהמתלוננים לא שטחו בבקשה זו את עמדתם המלאה לגופה (למעט, כאמור, בעניין אחד).

8. על כן, נמצאה התלונה מוצדקת.



 אליעזר זילברג
 נציב תלונות הציבור על שופטים

העתק: המתלוננים

כב' השופטת ריבה ניב, בית משפט השלום תל אביב
 כב' הנשיאה זיוה הדסי הרמן, בית משפט השלום תל אביב
 כב' הנשיא אשר גרוניס, בית המשפט העליון
 פרופ' יעקב נאמן, שד המשפטים
 כב' השופט משה גל, מנהל בתי המשפט, נשיא של בית משפט מחוזי